

[Indenrigsministeren]

meninger om dette forslag i øvrigt. Det bekræftes med al ønskelig tydelighed af udvalgets betænkning, idet den indeholder ikke mindre end 23 ændringsforslag, og de er næsten alle sammen stillet eller tiltrådt af mindretal i en række forskellige kombinationer.

Regeringens holdning til sagen har været klar, siden vi sidste forår havde debatten om beslutningsforslaget. Det er stadig regeringens opfattelse, at den forbudslovgivning, som et flertal har ønsket, ikke er hensigtsmæssig. Det vil derfor også være udgangspunktet, når vi i dag skal drøfte og tage stilling til de mange ændringsforslag.

Det er karakteristisk for ændringsforslagene, at de på flere punkter går temmelig langt uden for de rammer, som blev fastlagt ved folketingsbeslutningen af 28. maj 1986. Fru Aase Olesen har klart skærpet tonen undervejs, og det er vel det gamle ord om, at appetitten vokser, mens man spiser. Mens man har arbejdet med disse tanker, er de blevet stedse mere restriktive.

Det var bl.a. et hovedsigte med folketingsbeslutningen at undgå, at nogen tvinges til passiv rygning. Ikke desto mindre ønsker nogle forslagsstillere nu også at udelukke rygning i tilfælde, hvor de, der har fælles arbejdssted eller sammen deltager i et møde, er enige om at tillade tobaksrygning. Jeg tror, at de pågældende vil have meget svært ved at forstå, at det skulle være nødvendigt at gå så vidt.

Der lægges også i et ændringsforslag op til, at den enkelte offentlige arbejdsgiver hurtigst muligt efter lovens ikrafttræden skal etablere særskilte lokaler eller særlig markerede områder, hvor tobaksrygning kan finde sted.

Har man gjort sig klart, hvilke merudgifter der uvægerlig vil blive følgen af et sådant krav? Vi taler jo her ikke alene om merudgifter til ændringer i statsforvaltningens lokaler; også i et betydeligt antal kommunale og amtskommunale bygninger vil det være nødvendigt at gennemføre udgiftskrævende forandringer, hvis et sådant forslag vedtages – jeg siger: hvis et sådant forslag vedtages, for det ved vi jo ikke endnu.

Jeg har bemærket, at der ikke er tale om noget ufravigeligt krav. Men at der kan blive tale om betydelige merudgifter, er der vist ingen tvivl om, og man kan næppe forestille sig noget mere bureaukratisk end forslaget

om, at indenrigsministeren skal tage stilling til den store mængde dispensationsansøgninger, der i et af ændringsforslagene er åbnet mulighed for.

Jeg har også hæftet mig ved forslaget om at bemyndige indenrigsministeren til at beslutte, at reglerne om sikring af røgfri miljøer skal finde tilsvarende anvendelse i koncessionerede selskaber samt i andre selskaber, institutioner og foreninger, hvis udgifter overvejende dækkes af statslige eller kommunale midler. Forslagsstillerne mener herved at have sikret, at al offentlig og halvoffentlig virksomhed er omfattet af loven.

Det står mig ikke helt klart, om man herved mener, at der påhviler ministeren en forpligtelse til systematisk at gennemgå forholdene i alle selskaber, institutioner og foreninger med henblik på en stillingtagen til, om reglerne bør bringes i anvendelse de enkelte steder.

Endelig er der stillet forslag om helt at forbyde reklamevirksomhed for tobaksprodukter. I betragtning af dette forslags principielle og indgribende betydning forekommer det ikke rimeligt at fremsætte det på et så sent tidspunkt under behandlingen af et lovforslag, der bærer overskriften: »Sikring af røgfri miljøer og mærkning af tobaksvarer.«

Jeg har også bemærket af den foregående debat, at der tydeligvis ikke er flertal i øjeblikket for et sådant forslag, men at man vender tilbage til tanken senere. Jeg er ikke tilhænger af tanken, men hvis man vil drøfte den, hører den klart hjemme i anden sammenhæng.

Regeringen må i det hele taget anbefale, at man ved sin stillingtagen til de foreliggende ændringsforslag besinder sig på, om den helt nye lov, der kan blive resultatet, bør være så restriktiv i sit indhold, som der er lagt op til med de foreliggende ændringsforslag.

Jeg har i min imødegåelse af enkelte forslag her ikke sat adresse på, og jeg beder undskyldte, hvis nogen har følt sig ramt af min argumentation, men da betænkningen er svær at overskue med hensyn til, hvem der står bag de enkelte ændringsforslag, er det også vanskeligt at sætte adresse på min kritik af de forslag, som er stillet.

Der er dog nogle, som har givet navn til kende, men først afstemningen vil jo vise, hvordan det faktisk falder ud, og med den usikkerhed, der er med hensyn til, hvilket